یادداشت روز

افق توافق ایران و عربستان در پکن

ریاض در «پکن» پذیرفت که رابطه سیاسی با تهران را از سر بگیرد. این موضوع غرب و به‌خصوص آمریکا و رژیم موقت اسرائیل را «نگران» کرد. واشنگتن اعلام کرد در جریان توافق سه‌جانبه میان ایران، عربستان و چین قرار دارد و از هر رفع تنش در منطقه استقبال می‌کند. مقامات تل‌آویو سکوت کردند اما رهبران اپوزیسیون - بنت و لاپید - این توافق را برباددهنده روند عادی‌سازی عربی - اسرائیلی خواندند و نتانیاهو را سرزنش کردند. در عین حال در اکثر رسانه‌ها توافق سه‌جانبه میان مقامات ارشد امنیتی ایران، عربستان و چین را پیروزی مهمی برای ایران دانسته و به شرح و بیان آن پرداختند. اما گفتنی‌های این رخداد:

۱- حدود هفت سال پیش و یک سال پس از آغاز جنگ چندجانبه عربی - غربی علیه مردم مظلوم یمن، عربستان سعودی روابط سیاسی خود با تنها کشوری که در کنار مظلوم قرار گرفت، قطع کرد و البته بهانه آن را آتش‌سوزی - مشکوک - سفارت خود در تهران اعلام کرد که صدالبته واقعی نبود چراکه نظام جمهوری اسلامی پیش از دیگران این رویداد را محکوم کرد. کما اینکه در دنیا هم نمونه‌های آن اتفاق افتاده و منجر به قطع روابط دیپلماتیک نشده بود. کاملاً واضح است که عربستان سعودی در اعتراض به جانبداری ایران از مردم مظلوم یمن در این جنگ ظالمانه، روابط ریاض - تهران را قطع کرد.

۲- روند جنگ در این ۸ سال، هیچ‌گاه به نفع سعودی‌ها پیش نرفت. برخلاف توقع ریاض، جنگ از یمن به جغرافیای عربستان و امارات سرایت نمود و به بنادر، ذخایر نفت و تأسیسات و نفتکش‌های سعودی و امارات خسارات زیادی وارد کرد و در یک مقطع توانست جریان نفت سعودی را متوقف گرداند. هزینه‌های این جنگ هم ذخایر ارزی سعودی را دچار افت شدید نمود و در واقع سه‌چهارم آن را نابود کرد. هزینه‌ها و خسارات امارات هم بسیار زیاد بود. از آن طرف یمنی‌ها در طول جنگ توانستند سیستم نظامی و قدرت تسلیحاتی خود را بازسازی کرده و به نقطه شگفت‌آوری برسانند. ساخت موشک‌های بالستیک با برد بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر در داخل یمن و مانور اخیر تسلیحاتی دولت نجات ملی یمن باعث وحشت جنگ‌افروزان شد و لذا مقامات امنیتی ریاض وادار شدند در مسقط با رهبران یمن ملاقات کرده و به آتش‌بس در جنگ تن دهند. یمنی‌ها در دوره حدود یک‌ساله آتش‌بس بر قدرت خود افزودند و هزاران نیروی جدید رزمنده جذب کردند. مانور تسلیحاتی و مانور انسانی دولت نجات ملی تردیدی برای ریاض باقی نگذاشت که روند نظامی به ضرر آن پیش رفته است. ضمن آنکه در این مدت اتحاد عمل نیروهای وابسته به عربستان و امارات هم دچار فروپاشی گردید. نیروهای تجزیه‌طلب طرفدار امارات در جنوب رودرروی نیروهای متحد عربستان قرار گرفتند. دولت وابسته به عربستان در عدن سقوط کرد، منصور هادی کنار گذاشته شد و کشورهایی که با پول و فشار به ائتلاف ضدیمن پیوسته بودند، پس از حدود یک سال از ائتلاف کناره‌گیری کردند و هرچه جلوتر آمد، عربستان تنهاتر شد. از عبارت «جو بایدن» رئیس‌جمهور بیمار آمریکا، پس از توافق سه‌جانبه در پکن برمی‌آید که عربستان پایان دادن به جنگ یمن را پذیرفته است.

۳- این توافق در «پکن» صورت گرفته و غربی‌ها اهمیت مکانی توافق را از بازسازی رابطه عربستان و ایران مهم‌تر می‌دانند. عربستان و ایران در طول ده‌ها سال گذشته با هم نجنگیده‌اند ولی در محیط منطقه‌ای، بارها در دو وضعیت متفاوت و گاهی هم رودررو قرار گرفته‌اند که دو وضعیت متفاوت ایران و عربستان در منطقه را می‌توانیم در تحولات عراق، یمن، سوریه، لبنان، فلسطین و افغانستان نشان دهیم. این جنگ‌ها علیه ایران نبوده‌اند بلکه علیه دولت‌ها و یا جنبش‌های انقلابی مورد حمایت ایران صورت گرفته و دلیل آنها عدم بردباری عربستان از پیدایی یک دولت مستقل یا یک جنبش انقلابی مردمی در این کشورها بوده است.

تحمل انجام توافق عربستان در پکن برای غرب به اندازه کافی سخت است چراکه عربستان یک عضو مهم باشگاه منطقه‌ای آمریکاست و مسائل اساسی آن مثل جنگ یمن باید در واشنگتن رتق و فتق می‌شد نه در پایتختی که اسناد جامعه اطلاعاتی آمریکا (NIC) آن را رقیب شماره یک واشنگتن قلمداد کرده و نه با کشوری که همین اسناد NIC آن را «دشمن» واشنگتن خوانده‌اند. به همین جهت در بعضی از رسانه‌ها - در تحلیل‌هایی که فارغ از اغراق هم نبود - توافق عربستان در پکن به‌عنوان علامتی از واگرایی میان ریاض و واشنگتن ارزیابی شد. نطفه این توافق هم در سفر شی‌جین‌پینگ در ریاض بسته شد. رئیس‌جمهور چین در آن سفر توانست لحن عربستان و دولت‌های همراه آن در شورای همکاری خلیج‌فارس را نسبت به ایران پایین بیاورد. کمااینکه بیانیه پایانی میان عربستان و چین این تغییر ادبیات را منعکس کرد. غربی‌ها اگر می‌توانستند، جلوی توافق ایران و عربستان در پکن را می‌گرفتند. به همین جهت بعضی از رسانه‌ها و محافل سیاسی غربی نوشتند این یک رخداد با پیامدهای خطرناک برای غرب و نشانه ورود جهان به عصری تازه است.

۴- برای تحلیل دقیق توافق اخیر پکن، از یک‌سو دسترسی به جزئیات لازم است و از سوی دیگر به گذشت زمان نیاز است تا معلوم شود عربستان سعودی واقعاً در پی فعال‌سازی رابطه با ایران و خروج از رویه امنیتی قبلی است. آنچه قیمت واقعی توافق پکن را معلوم خواهد کرد، التزام طرفین به بندهای آن است. در همان حال می‌توان گفت از آنجا که توافقات اخیر تابعی از تحولات بزرگ‌تر در سطح بین‌الملل و در سطح منطقه و تابعی از جمع‌بندی‌های انجام‌شده در پایتخت‌هاست، می‌توان به اجرایی شدن توافقات مزبور اعتماد کرد.

۵- پشتیبانی یکپارچه جریانات انقلابی در منطقه اعم از فلسطینی‌ها، لبنانی‌ها، یمنی‌ها، عراقی‌ها و... توافقات ایران و عربستان در پکن دو موضوع را به خوبی نشان داد؛ یکی ضرورت توافق تهران و ریاض و دیگری تأثیر مثبت آن بر روند مقاومت در منطقه. البته در سطح دولت‌ها نیز استقبال کاملی صورت گرفت. از این‌رو دو کشور باید این فضای مثبت مردمی و حاکمیتی را قدر بدانند و در جهت تحکیم توافقات حرکت نمایند. از این فراتر، استقبال از مذاکرات پکن، تمایل منطقه به ثبات و توافق در فضایی مسئولانه را نشان داد. ملت‌ها مایلند آلام کشورهای منطقه از فلسطین تا لبنان و از سوریه تا یمن از طریق «تفاهم درون‌منطقه‌ای» حل‌وفصل شود و راه مداخله قدرت‌هایی که به اختلافات بین کشورهای منطقه به‌عنوان سرمایه سیاست خارجی خود نگاه می‌کنند، بسته شود.

جالب این است که چین در این مذاکرات بیش از نقش «کمک‌کننده» و «تسهیل‌کننده» نداشت و آنچه توافق شد حاصل مذاکرات دوجانبه میان ایران و عربستان سعودی بود. این در حالی است که مدل مذاکراتی که با حضور یا میزبانی آمریکا و یا انگلیس برگزار می‌شد، مبتنی بر جدول و دستورکار تنظیمی خود آنان و نه کشورهای اصلی طرف مناقشه بود.

۶- چین در این صحنه به‌عنوان یک قدرت «سامان‌بخش» جلوه کرد. مذاکرات بین ایران و عربستان در پکن با فاصله کمی از ارائه طرح دوازده ماده‌ای چین برای توقف جنگ اوکراین شکل گرفت و این موضوع برای غرب معنای خاص خود را دارد. مدل حکومت چین متمرکز است، با این وجود در صحنه بین‌المللی، نقش تسهیل «توافق» را برعهده گرفته است و این برخلاف مدل آمریکا و اروپا می‌باشد که در داخل، فدرالیته است و در عرصه بین‌الملل با «گرای اجبار» کار می‌کند. این تفاوت نظام‌های شرقی و غربی و تفاوت راه‌حل‌های شرقی از راه‌حل‌های غربی است. وجه مشترک کشورهای قدرتمند آسیا، ثبات و استمرار سیاسی در داخل و کمک به حل مسائل ملت‌های دیگر در محیط بین‌الملل می‌باشد. کمااینکه عملکرد حمایتی ایران از روی کار آمدن دولت‌های دموکراتیک در عراق، سوریه، لبنان و فلسطین الگوی جدیدی از تعاملات سطح بین‌المللی ارائه داد. قدرت‌های آسیایی با این دست فرمان می‌توانند منطق حاکم بر نظام بین‌الملل را تغییر داده و به سمت جلب رضایت طرف‌های مختلف ببرند و این همان معادله برد - بردی است که غرب از آن اجتناب می‌کند.

سعدالله زارعی

ادامه واکنش‌ها به توافق ایران و عربستان

نیویورک‌تایمز: توافق ایران و عربستان نشانه به حاشیه رفتن آمریکاست

سرویس سیاسی-

نیویورک تایمز نوشت: توافق ایران و عربستان، واشنگتن را به حاشیه می‌راند و اسرائیل درمی‌یابد که امیدهایش به تشکیل یک ائتلاف ضدایرانی با عربستان سعودی، آشکارا نقش بر آب می‌شود.

توافق روز جمعه ایران و عربستان که با استقبال کشورهای منطقه و فراتر از منطقه مواجه شد، همچنان بازتاب گسترده‌ای دارد و نقل محافل سیاسی و رسانه‌ای داخل و خارج است.

ازسرگیری روابط دیپلماتیک و بازگشایی سفارت‌خانه‌ها و نمایندگی‌های ایران و عربستان که به‌زعم کارشناسان و تحلیلگران، شکست بزرگی برای صهیونیست‌ها، آمریکایی‌ها و برخی پادوهای داخلی غرب قلمداد می‌شود، از روز جمعه به ترند اول خبرها و تحلیل‌ها بدل شد.

جمعه ۱۹ اسفندماه ۱۴۰۱، ایران و عربستان پس از گفت‌وگوهای فشرده، شفاف و همه‌جانبه در پکن توافق کردند که پس از ۷ سال، روابط دیپلماتیک خود را از سر بگیرند.

گفتنی است، پیش از آن ۵ دور مذاکرات اولیه ایران و عربستان به میزبانی عراق و عمان انجام شده بود و به دنبال سفر اخیر آیت‌الله رئیسی رئیس‌جمهور به چین، علی شمخانی دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان از روز دوشنبه ۱۵ اسفندماه در شهر پکن با هدف پیگیری توافقات سفر رئیس‌جمهور، مذاکرات فشرده‌ای را به‌منظور حل‌وفصل نهایی موضوعات فی‌مابین ایران و عربستان سعودی با همتای سعودی خود آغاز کرده بود.

در بخشی از بیانیه مشترک سه‌جانبه میان ایران، عربستان و چین که در پکن صادر شد، آمده است: «در نتیجه گفت‌وگوهای انجام‌شده، جمهوری اسلامی ایران و پادشاهی عربستان سعودی توافق کردند ظرف حداکثر دو ماه، روابط دیپلماتیک خود را از سر گرفته و سفارتخانه‌ها و نمایندگی‌ها را بازگشایی کنند.

وزرای امور خارجه دو کشور جهت اجرای این تصمیم و انجام تمهیدات لازم برای تبادل سفرا با یکدیگر ملاقات می‌کنند.» جمعه و شنبه، بسیاری از کشورهای منطقه و فرامنطقه ازجمله «عراق»، «عمان»، «ترکیه»، «قطر»، «امارات»، «بحرین»، «اردن» و.... «اتحادیه عرب»، «چین»، «روسیه» و «اتحادیه اروپا» و همچنین گروه‌هایی مانند مقاومت «لبنان» و «یمن»، «حماس»، و «جهاد اسلامی» و «تشکیلات خودگردان فلسطین» در مواضع، بیانیه و پیام‌های خود از توافق ایران و عربستان ابراز خرسندی کردند و رسانه‌های داخلی و خارجی در بخش‌های اصلی و صفحات اول خود به انتشار گزارش و تحلیل و بررسی این توافق پرداختند.

بازتاب این توافق در رسانه‌های خارجی و واکنش دولت‌ها و مقامات خارجی (از جمله «کویت»، «مصر»، «تونس»، «لیبی»، «لبنان»، «ونزوئلا» و...) دیروز یکشنبه نیز به صورت گسترده‌ای ادامه داشت.

توافق ایران و عربستان نشانه به حاشیه رفتن آمریکاست

نیویورک تایمز در مطلبی به قلم پیتر بیکر Peter Baker به توافق ایران و عربستان پرداخت و نوشت: «سرانجام شاهد صلحی نادر در خاورمیانه هستیم، نه بین اسرائیل و عربها بلکه میان عربستان سعودی و ایران که دهه‌هاست با پر گلوی هم دارند؛ آن هم صلحی که نه توسط ایالات متحده بلکه با میانجیگری چین حاصل شد. این توافق در زمره بالاترین تحولاتی است که کسی نمی‌توانست تصور کند؛ چرخشی که برای پایتخت‌های اطراف جهان، شوک‌آور بود. اتحادها و هماوردی‌هایی که برای چندین نسل بر دیپلماسی حاکم بود، دست‌کم فعلا وارونه شده است.

توافقی که در گفت‌وگوهای پکن برای از سرگیری رابطه میان تهران و ریاض به دست آمد، دست‌کم نشان از یک بازآرایی موقت در اتحادها و رقابت‌های معمول دارد و واشنگتن را به حاشیه می‌راند.»

بر اساس گزارش نیویورک تایمز، «آمریکایی‌ها، که برای سه چهارم یک قرن، بازیگران کانونی خاورمیانه بودند و همیشه در چنین مواردی در اتاق حضور داشتند، اکنون خود را در حاشیه می‌بینند آن هم در لحظه یک تحول چشمگیر.

چینی‌ها، که سالها در این منطقه، تنها نقشی دست دوم داشته‌اند، ناگهان خود را به جایگاه یک بازیگر تازه قدرت رسانده‌اند و اسرائیلی‌ها، که سعودی‌ها را علیه یک دشمن مشترک در تهران به کار گرفته بودند، اکنون حیرانند که کجای کار هستند.»

این گزارش افزود: «آمی‌هاوترون Amy Hawthorne، معاون مدیر پژوهش در پروژه دموکراسی خاورمیانه که یک گروه غیرانتفاعی در واشنگتن است، می‌گوید: این یک توافق بزرگ است. نمی‌شود آن را نادیده گرفت. آمریکا در حال حاضر نمی‌توانست چنین توافقی را به‌ویژه با ایران میانجیگری کند چرا که با این کشور رابطه‌ای ندارند. اما در یک نگاه وسیع‌تر، کار درخشان چین، این کشور را وارد یک باشگاه دیپلماتیک تازه می‌کند و هرآنچه را آمریکا قادر بود از زمان روی کارآمدن بایدن در خاورمیانه به‌دست آورد، در سایه قرار می‌دهد.»

بر اساس این نوشته، «کاخ سفید، علنا از برقراری دوباره روابط دیپلماتیک میان عربستان سعودی و ایران استقبال کرد و نگرانی آشکاری از نقش چین در آشتی این دو ابراز نکرد، اما دستیاران بایدن در خلوت این ایده را رد می‌کنند که این توافق نشان از هر گونه زوالی در نفوذ منطقه‌ای آمریکا باشد.

توافق ایران و عربستان می‌تواند جنگ یمن را به پایان برساند

روزنامه «ساوت چاینا مورنینگ پست» چین در گزارشی پیرامون توافق ایران و عربستان نوشت: به طور گسترده انتظار می‌رود توافق بین ایران و عربستان سعودی برای ازسرگیری روابط دیپلماتیک پس از وقفه هفت ساله تنش‌ها در سراسر منطقه غرب آسیا را کاهش دهد.

به نوشته این رسانه انگلیسی‌زبان مستقر در هنگ‌کنگ، گرچه جزئیات توافقی که در طول مذاکرات پنج روزه در پکن حاصل شد، علنی نشده، بسیاری از تحلیلگران معتقدند شامل تفاهمی درباره پایان جنگ هشت ساله در یمن می‌شود.

طبق این گزارش، تحلیلگران گرم شدن روابط بین این دو رقیب خاورمیانه را «تحول بزرگ در دیپلماسی منطقه‌ای» توصیف کردند.

به نوشته این گزارش، «تحلیلگران می‌گویند کاهش تنش‌ها بین این دو رقیب می‌تواند همچنین ایران و عربستان سعودی را وادارد که با توافق بر سر یک قطعنامه آبرومندانه به خصومت‌ها در یمن پایان دهند.»

وقار ریزوی متخصص سیاست خاورمیانه در تیم بین‌المللی مطالعات امنیت ایتالیا گفت: «از لحاظ داخلی، این یک پیروزی بزرگ برای ایران است... ایرانی‌ها همیشه گفته‌اند که وحدت بین شیعه و سنی و ملت‌های مسلمان صرف‌نظر اختلافات سیاسی که ممکن است وجود داشته باشد، اولویت آنها است.»

بر اساس این گزارش، تحلیلگران همچنین انتظار دارند که تنش‌زدایی تاثیری مثبت بر سوریه جنگ‌زده داشته باشد.

پیام امیر کویت به تهران و ریاض پس از توافق پکن

«نواف الاحمد» امیر کویت دیروز یکشنبه در پیامی به ملک سلمان پادشاه عربستان و ابراهیم رئیسی رئیس‌جمهور ایران به مناسبت توافق دوجانبه میان این دو کشور تبریک گفت. امیر کویت در پیامی، تبریک صمیمانه خود را به مناسبت بیانیه مشترک مبنی بر توافق ایران و عربستان بر از سرگیری روابط دیپلماتیک میان دو کشور و بازگشایی سفارتخانه‌های یکدیگر ابراز کرد.

وی از اشتیاق دو کشور و تلاش مشترک آنها که در این توافق سازنده و مهم ظهور پیدا کرده، قدردانی کرد.

امیر کویت این توافق را گامی مهم به سوی تحقق امنیت و ثبات و پیشرفت منطقه و جهان و افزایش همکاری میان دو کشور به گونه‌ای که به نفع تمام ملت‌ها و کشورهای منطقه باشد، دانست.

مشعل الاحمد، ولی عهد کویت نیز به پادشاه عربستان و رئیس‌جمهور ایران به مناسبت توافق صورت گرفته مبنی بر از سر گیری روابط میان دو کشور تبریک گفت.

بیانیه ریاست جمهوری مصر درباره توافق ایران و عربستان سعودی

احمد فهمی، سخنگوی رسمی ریاست جمهوری مصر در بیانیه‌ای اعلام کرد: «جمهوری عربی مصر از این گام مهم تقدیر می‌کند و رویکرد عربستان سعودی در این زمینه درجهت رفع تنش در روابط منطقه‌ای و تأکید بر اتکای خود به مبانی و اهداف منشور سازمان ملل درخصوص احترام به حاکمیت کشورها و عدم مداخله در امور داخلی آنها و نهادینه کردن مفاهیمی نظیر حسن‌همجواری و تقویت امنیت و ثبات در منطقه را ارج می‌نهد.»

احمدی فهمی همچنین اضافه کرد: «مصر منتظر است که این تحول انعکاس مثبتی بر سیاست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی ایران داشته باشد و فرصتی باشد برای تأیید رویکرد ایران در اتخاذ سیاستی که دغدغه‌های مشروع کشورهای منطقه را در نظر می‌گیرد؛ به‌نحوی که فرصت‌های همکاری و تحکیم ارتباط مثبت میان کشورهای منطقه را ارتقا دهد تا مسیری برای روابط ترسیم شود که امید ملت‌های منطقه به شکوفایی و پیشرفت را در نظر بگیرد.»

بقیه در صفحه ۱۱

خبر ویژه

واکنش بهت‌زده نتانیاهو به توافق ایران و عربستان

نتانیاهو در واکنشی منفعلانه و شوک‌زده به توافق ایران و عربستان گفت: تاریخ بی‌رحم است و به سود قدرتمندان عمل می‌کند.

به گزارش رادیو فرانسه، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در مصاحبه با روزنامه «رپوبلیکا» و درباره توافق مذکور گفت: «تاریخ بی‌طرف و بی‌رحم است و هرگز نه به سود انسان‌های بافضیلت عمل می‌کند و نه به سود انسان‌هایی که از نظر اخلاقی برتر از دیگران هستند. تاریخ به سود قدرتمندان عمل می‌کند.»

وب‌سایت رادیو فرانسه می‌افزاید: گزارشگر روزنامه اقتصادی «له‌زه‌اکو» در اورشلیم (بیت‌المقدس) توافق ایران و عربستان را ضربه سختی برای راهبرد منطقه‌ای اسرائیل ارزیابی کرده و نوشته است «نزدیکی ایران و عربستان به یکدیگر ضربه سختی به امید بینامین نتانیاهو است که قصد داشت توافقات ابراهیم را به عربستان نیز گسترش دهد و این هدف را یکی از اولویت‌های دولت جدید خود اعلام کرده بود».

انتخاب ایران از سوی عربستان، به نوشته روزنامه اقتصادی فرانسوی، راهبرد نخست وزیر اسرائیل را زیر سؤال می‌برد که پس از روی کار آمدن مهار ایران و گسترش توافقات ابراهیم را دو هدف اصلی سیاست خارجی خود معرفی کرده بود.

«له‌زه‌اکو» می‌نویسد» اطرافیان نخست‌وزیر اسرائیل به‌طور غیررسمی می‌گویند که توافق ایران و عربستان اهمیتی ندارد، اگر غرب در مبارزه‌اش با جمهوری اسلامی قوی‌تر و مصمم‌تر باشد. با این حال، نفتالی بنت، نخست‌وزیر پیشین اسرائیل، این توافق را برای اسرائیل خطرناک و پیروزی‌ای برای ایران و همچنین ضربه‌ای سنگین به تلاش‌های اسرائیل برای ساختن ائتلافی منطقه‌ای علیه جمهوری اسلامی» خوانده است.

گزارشگر «له‌زه‌اکو» یادآور می‌شود که بیست‌وچهار ساعت پس از اعلام توافق ایران و عربستان در پکن، وزیر دفاع آمریکا، لوید آستین، دور سفر پنج روزه خود را به منطقه در اسرائیل به پایان برد، در حالی که موضوع اصلی گفت‌وگوهای او با رهبران منطقه از جمله مصر، اردن، عراق و اسرائیل مسئله «امنیت خاورمیانه در مقابل تهدید ایران» بود.

بنیامین نتانیاهو که در این فاصله در ایتالیا به سر می‌بُرد در مصاحبه با روزنامه «رپوبلیکا» گفت: «تاریخ بی‌طرف و بی‌رحم است و هرگز نه به سود انسان‌های بافضیلت عمل می‌کند و نه به سود انسان‌هایی که از نظر اخلاقی برتر از دیگران هستند. تاریخ به سود قدرتمندان عمل می‌کند.»

لوموند: معنای توافق با تهران فاصله‌گیری ریاض از آمریکاست

نشریه فرانسوی لوموند نوشت: توافق تهران و ریاض چرخشی ژئوپولتیکی و موفقیتی برای دیپلماسی چین در غیبت آمریکا است.

گزارشگران لوموند نوشته‌اند قطع مناسبات سیاسی میان عربستان و ایران طی بیش از هفت سال، خاورمیانه را در ورطهٔ سقوط قرار داد و آنچه حیرت‌آور است این است که ریاض و تهران در دهم مارس گذشته ازسرگیری مناسبات خود را در پکن اعلام کردند و به این ترتیب چین در واقع در غیبت آمریکا و خروج این کشور از منطقه خود را به عنوان عامل راهبردی در خاورمیانه معرفی کرد.

به گمان لوموند کاهش تنش در مناسبات ریاض و تهران می‌تواند سرآغاز چرخشی ژئوپولیتیکی باشد و دو کشور بعد از بازگشایی سفارتخانه‌های خود توافقات امنیتی و اقتصادی پیشین را از نو فعال می‌کنند. حسین امیرعبداللهیان، وزیر امور خارجهٔ جمهوری اسلامی، عادی شدن مناسبات عربستان و ایران را سرآغاز حل برخی منازعات منطقه از جمله در سوریه و لبنان نیز دانسته و مشاور امنیت ملی عربستان ابراز امیدواری کرده است که توافق امضاء شده میان دو کشور به بهبود ثبات و امنیت منطقه بر اساس حُسن همجواری کمک کند.

لوموند می‌افزاید: توافق پکن میان تهران و ریاض به منزلهٔ فاصله‌گیری بیشتر عربستان از آمریکا است آن هم در حالی که دو کشور سرگرم مذاکره بر سر ضمانت‌های امنیتی در منطقه هستند. توافق میان تهران و ریاض به منزلهٔ تردید عربستان دربارهٔ نقش آمریکا در تضمین امنیت منطقه و مهار تهدیدهای جمهوری اسلامی ایران است. به گمان کارشناسان توافق پکن به عربستان و ایران امکان می‌دهد که تنش‌های دو جانبه و مهم خود را بهتر مدیریت کنند.

گزارشگران لوموند افزوده‌اند: حملات مستقیم و غیرمستقیم ایران به زیرساخت‌های عربستان و نفتکش‌های این کشور در خلیج‌فارس طی سال‌های گذشته هم شکنندگی دولت عربستان را نشان دادند، هم این نگرانی را در نزد مقامات ریاض تشدید ساختند که جنگ با جمهوری اسلامی، ویرانگر خواهد بود.

لوموند با اشاره به پنج دور مذاکرهٔ ایران و عربستان در دو سه سال گذشته در عراق و عمان افزوده است که این مذاکرات در دسامبر گذشته به حال تعلیق درآمدند و ایران رسانه‌ها و شبکه‌های تلویزیونی عربستان را عامل گسترش اعتراض‌های خیابانی معرفی کرد. مقامات ایرانی گفته‌اند که بسته شدن این رسانه‌ها یکی از موارد توافق میان تهران و ریاض بوده است. به گمان لوموند جنگ یمن که به باتلاقی برای عربستان تبدیل شده و دولت ریاض را به نزدیکی و مذاکره با تهران سوق داده است. فیصل بن فرحان، وزیر امور خارجهٔ عربستان، پنجشنبهٔ گذشته در مسکو گفت که اولویت عربستان برقراری یک آتش‌بس پایدار در یمن است و از تابستان گذشته عربستان و حوثی‌های یمن گفت‌وگوهای خود را برای رسیدن به این هدف از سر گرفته‌اند.

«نتانیاهو را راحت نمی‌گذاریم»؛ تدارک تظاهرات ۵۰۰ هزار نفری در تل‌آویو

روزنامه تایمز اسرائیل می‌گوید: معترضان صهیونیست که در تظاهرات سیصدهزار نفری روز شنبه علیه نتانیاهو شرکت کرده بودند، این بار برای تظاهرات ۵۰۰ هزار نفری در روز پنج‌شنبه فراخوان داده‌اند.

تایمز اسرائیل نوشت: معترضان علیه تغییرات قضایی مد نظر نتانیاهو، پس از حضور ۳۰۰ هزار تن در راهپیمایی‌ها، برای تشدید اعتراضات فراخوان دادند. شنبه‌شب بیش از ۳۰۰ هزار نفر در اسرائیل و در دهمین هفته متوالی تظاهرات علیه دولت نتانیاهو شرکت کردند. برگزارکنندگان از تظاهرات نیم‌میلیون نفری در تظاهرات اعتراضی خبر می‌دهند و پنجشنبه را «روز تشدید مقاومت» اعلام کرده‌اند؛ دولت ائتلاف بنا دارد لایحه‌های جنجالی را از طریق کمیته کنست به تأیید برساند. اعتراضات در حالی برگزار شد که دولت ائتلاف پیشاپیش با تمام قوا برای بازسازی بسیار مناقشه‌برانگیز نظام قضایی آماده می‌شود و تاکنون همه درخواست‌هایی که برای ترک لایحه فعلی، از جمله از سوی اسحاق هرتزوگ مطرح شد تا به‌جای آن، با صبر و حوصله مذاکراتی برای حصول مصالحه‌ای وسیع‌تر انجام گیرد را رد کرده است.

برگزارکنندگان گفتند اگر دولت لایحه اصلاحات را معوق نکند، واکنش شدیدتر نشان خواهند داد و روز پنجشنبه را «روز تشدید مقاومت» اعلام کردند. پنجشنبه گذشته معترضان نمایش بی‌سابقه‌ای از اعتراض و اختلال برپا کردند، بزرگراه کلیدی در مرکز اسرائیل را به مدت دو ساعت مسدود کردند و راه‌هایی که به فرودگاه بن‌گوریون منتهی می‌شد را بند آوردند و در سراسر اسرائیل راهپیمایی، اعتصاب، انسداد و با انواع فعالیت‌ها در سراسر کشور اختلال ایجاد کردند.

روز شنبه برگزارکنندگان گفتند همان‌طور که آخر هفته گذشته کوشیدند سفر بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر به رم را با دشواری مواجه کنند، و اتومبیل‌ها با سرعت لاک‌پشتی در خیابان‌های منتهی به فرودگاه راه‌بندان ایجاد کردند و او ناچار با هلیکوپتر به فرودگاه رفت، روز چهارشنبه نیز خواهند کوشید در سفر برنامه‌ریزی‌شده بنیامین نتانیاهو نخست‌وزیر به برلین اختلال ایجاد کنند.

برگزارکنندگان در بیانیه‌ای گفتند «هفته‌های در پیش، از حساس‌ترین هفته‌ها در راستای حفظ دموکراسی از دست کسانی است که در راه نابودی آن می‌کوشند و هر اسرائیلی که نگران شرایط است، روز پنجشنبه با قدرت و شجاعت به خیابان بیاید.»

شما که پز ناکارآمدی می‌دادید حالا نگرانش شده‌اید؟!

یک روزنامه زنجیره‌ای می‌گوید؛ اپوزیسیون داخلی که ناکارآمدی را در کشور تزریق می‌کند، خطرناک‌تر از اپوزیسیون خارجی است.

روزنامه اعتماد در تحلیلی به قلم «محمد-م» سردبیر خبرگزاری خبرآن‌لاین نوشت: «به محض اینکه نشستی از اعضای اپوزیسیون در گوشه‌ای از دنیا تشکیل می‌شود یا راهپیمایی راه می‌افتد، جماعت دلواپس داخلی بوق‌های‌شان را دست می‌گیرند و به آنها حمله می‌کنند و با آب و تاب به افشاگری می‌پردازند. مثلا یک فیش پرداختی به دست می‌آورند که فلانی از فلان سازمان غربی فلان مبلغ پول می‌گیرد و...

حالا اگر یکی- دونفر هم با مقامات سیاسی کشورهای اروپایی دیدار داشته باشند، الم‌شنگه‌ای به راه می‌اندازند که نگو و نپرس. این جماعت متوجه نیستند که کارشان نه تنها مبارزه با اپوزیسیون نیست بلکه دارند برای آنها رایگان تبلیغ می‌کنند.

از بخت‌های بلند جمهوری اسلامی این است که اپوزیسیون آن در خارج از کشور بی‌اعتبار و ضعیف و در برخی موارد سخیف است. این بدان معنا نیست که ایرانیان مقیم خارج از کشور با نظام سیاسی داخل موافقند. شاید بسیاری از آنها مخالف هم باشند اما یا انگیزه‌ای برای مبارزه براندازانه ندارند یا اگر چنین قصدی داشته باشند از توش و توان کافی بهره‌مند نیستند. بدتر اینکه افراد و گروه‌هایی که بتوان نام «اپوزیسیون شریف» بر آنها گذاشت بسیار نادرند.

دیدار چند عضو اپوزیسیون با مقامات برخی کشورها به چه معناست؟ واقعا رییس‌جمهور فرانسه یا مقامات کشورهای دیگر آن‌قدر ناپخته‌اند که برای مبارزه با جمهوری اسلامی به اینها دل ببندند؟ این مقامات هم ظرفیت اپوزیسیون را می‌دانند و هم توان جمهوری اسلامی را. پس منظورشان این نیست که آنها را دارای قابلیت براندازی می‌دانند. اگر خوب دقت کنیم سران آن کشورها با هدف تحقیر ما، مخالفان را تحویل می‌گیرند. هر چه اپوزیسیونی که بادش می‌کنند کم مایه‌تر باشد، چنین القا می‌شود که طرف مقابلش (که ایران باشد) کم مایه است...

اما آیا باید خیال‌مان برای ابد از اپوزیسیون راحت باشد؟ قطعا نه... اپوزیسیون (در اینجا به معنی برانداز) لازم نیست در خارج از کشور باشد یا به صورت گروهک‌ها بروز پیدا کند. اپوزیسیون، ناکارآمدی نظام سیاسی و اقتصادی کشور است. این ناکارآمدی هزاران برابر بزرگ‌تر از ضدانقلاب خارجی است و کنار گوش‌مان هم هست. به جای حرف و تبلیغ، عمل می‌کند. جلوی برجام می‌ایستد؛ در مقابل گفت‌وگوی مقتدرانه با دنیا مقاومت می‌کند و از ملت ایران، ملتی ترسو و فراری از گفت‌وگو معرفی می‌کند؛ تحریم‌ها را می‌ستاید؛ با آزادی بیان و اندیشه می‌جنگد؛ از عزتمندی مردم ناخرسند می‌شود و...

این اپوزیسیون دارای قدرت فوق‌العاده سیاسی و اقتصادی هم هست و توان براندازی نظام را هم دارد، اما مردم تاکنون اجازه‌اش را نداده‌اند!

دوربین‌هایی را که برای رصد ضدانقلاب خارجی در دست گرفته‌ایم، زمین بگذاریم . ضدنظام و ضدانقلاب را در میان کسانی جست‌وجو کنیم که لباس دوست پوشیده‌اند. چون دوست دشمن است شکایت کجا بریم؟».

این نوشته در روزنامه اعتماد در حالی منتشر شده که همین روزنامه چند هفته قبل‌تر، در گزارشی، اصلاح‌طلبان را به عنوان «اپوزیسیون داخلی» معرفی کرد و نوشت: سکوت اپوزیسیون داخل کشور، زمین بازی را کاملاً در اختیار اپوزیسیون برانداز خارج‌نشین قرار داد و آنها به اتکای موج رسانه‌ها به موج اعتراضات سوار شدند.

اولاً افراطیون مدعی اصلاحات در همراهی و هم‌آوایی با اپوزیسیون خارج‌نشین در ماجرای اغتشاشات هیچ کم نگذاشتند، چنان که اغتشاشات کلید خورده از سوی شبکه وابسته به اسرائیل و آمریکا و انگلیس را اعتراضات وانمود کرده و با وجود مشاهده جنایات و شرارت‌های کم‌نظیر اغتشاشگران، به اقدامات آنان ضریب داده و سعی در شعله‌ور نگه داشتن آتش اغتشاشات بودند.

ثانیاً این همراهی و هم‌آوایی در حالی بود که دولت‌های بدنام غربی علناً و رسماً از مزدوران اپوزیسیون خارجی حمایت کرده و با آنها عکس یادگاری می‌گرفتند و بنابراین اقتضای عقل و شعور سیاسی این بود که طیف خاتمی و مدعیان اصلاح‌طلبی با جنایات و شرارت‌ها و تجزیه‌طلبی و آتش‌افروزی که ترور و ارعاب آشوبگران فاصله‌گذاری کنند اما بیانیه‌ها و تحلیل‌ها برجای مانده از مدعیان اصلاح‌طلبی، اصرار بر هیزم‌کشی جریان برانداز را نشان می‌دهد.

ثالثاً برخلاف تحلیل القایی روزنامه اعتماد، عکس یادگاری سران انگلیس و فرانسه و آلمان و برخی مقامات آمریکایی با عناصر ورشکسته اپوزیسیون، خالی بودن دست غرب در مقابل ایران قدرتمند را نشان می‌دهد و این ننگ همراهی اصلاح‌طلبان با غرب و جریان برانداز را دوچندان می‌کند.

اما درباره مسئله ناکارآمدی و کمک آن به اپوزیسیون برانداز، کافی است کارنامه سیاه مدیریت اشرافی غربگرا در طول ۸ سال ریاست روحانی را مرور کنیم که چگونه تمام شاخص‌های اقتصادی را منفی کرد و موجب نارضایتی مردم شد. این مدیریت فاجعه‌بار به حدی روشن بود که نیما زم مدیر معدوم کانال آمدنیوز، در گفت‌وگو با یکی از کانال‌های ماهواره‌ای در خارج از کشور گفته بود: «مجموعه ما در انتخابات ۹۶ تحلیل امنیتی داشت. به این نتیجه رسیدیم که باید برویم پش